

NEDJELJNA ČITANJA

Dj 8,5-8.14-17; Ps 66,1-3a.4-7a.16.20; 1Pt 3,15-18; Iv 14,15-21

Draga braćo i sestre,

u današnjem evanđelju Isus nam obećava da će poslati Duha Svetoga, Branitelja koji će neprestano biti uz nas. Isus je po Duhu Svetom postao "Krist". Po Duhu Svetom Djevica Marija začinje Krista: on ga, po anđelu, pri njegovu rođenju navješćuje kao Krista; on ispunja Krista i djelima ozdravljanja i spasenja njegova snaga iz Krista izlazi. Konačno, Duh uskrisuje Isusa od mrtvih. "Duh Sveti" vlastito je ime Onoga kojega častimo i slavimo skupa s Ocem i Sinom: Crkva ga je primila od Gospodina i ispovijeda ga u krštenju svoje nove djece. Izraz "Duh" prijevod je hebrejskog izraza Ruah koji, u prvotnom smislu znači dah, zrak, vjetar. Isus upotrebljava osjetnu sliku vjetra da dočara Nikodemu transcendentnu novost Onoga koji je osobno Dah Božji, Duh Božji. S druge strane, Duh i Svet božanski su atributi zajednički trima božanskim osobama. Ali povezujući oba izraza, Sveto pismo, Liturgija i bogoslovni govor označuju neizrecivu osobu Duha Svetoga, bez mogućeg dvoznačja s drugim upotrebama izraza "duh" i "svet". Kad najavljuje i obećaje dolazak Duha Svetoga, Isus ga naziva "Paraklet", doslovce: "Onaj koji je prizvan uz", latinski *ad-vocatus*. "Paraklet" se obično prevodi "Tješitelj", budući da je Isus prvi ješitelj. Sam Isus naziva Duha Svetoga i "Duhom istine" (Iv 16,13). Osim toga vlastitog imena koje se najviše rabi u Djelima apostolskim i poslanicama, u Pavla nailaze nazivi: Duh obećanja, Duh posinjenja, Duh Kristov (Rim 8,11), Duh Gospodnji (2 Kor 3,17), Duh Božji (Rim 8,9.14; 15,19, 1 Kor 6,11; 7,40), a u svetog Petra: Duh slave (1 Pt 4,14).